

en soulignant que, dans l'hypothèse en cause, le consommateur, qui a pour sa part correctement exécuté ses obligations contractuelles, "ne fait que recevoir, avec retard, un bien conforme aux stipulations du contrat, tel qu'il aurait dû le recevoir dès l'origine" et qu'il n'y a dès lors aucun enrichissement de sa part³⁰. La Cour souligne également, pour le surplus, que les intérêts financiers du vendeur sont protégés "d'une part, par le délai de prescription de deux ans prévu à l'article 5 paragraphe 1 de la directive et, d'autre part, par la possibilité qui lui est ouverte à l'article 3 paragraphe 3, deuxième alinéa de la directive de refuser le remplacement du bien dans le cas où ce mode de dédommagement s'avère disproportionné en tant qu'il lui impose des coûts déraisonnables"³¹.

La Cour conclut donc en toute logique que "l'article 3 de la directive doit être interprété en ce sens qu'il s'oppose à une réglementation nationale qui permet au vendeur, dans l'hypothèse où il a vendu un bien de consommation affecté d'un défaut de conformité, d'exiger du consommateur une indemnité pour l'usage du bien non conforme jusqu'à son remplacement par un nouveau bien"³².

Alexandre Defossez

Assistant à la Faculté de droit de l'ULg (www.ieje.net)

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN 17 APRIL 2008

Verkoop van en garanties voor consumptiegoederen – Gebrek van de verkochte goederen – Herstelling of vervanging – De aan de verkoper verschuldigde vergoeding voortvloeiend uit het gebruik van het niet-conforme goed tot aan de vervanging ervan – Onverenigbaar met de richtlijn 1999/44

Zaak C-404/06, Quelle

In zijn arrest *Quelle* diende het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zich uit te spreken over de interpretatie van artikel 3 § 3 van richtlijn 1999/44 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen. De vraag ging uit van een Duits rechtscollege aan wie een geschil was voorgelegd tussen een consumentenvereniging en een verkoper betreffende een door deze laatste aan de consument geëiste vergoeding. De Duitse wet staat inderdaad toe dat een verkoper die niet-conforme consumptiegoederen vervangt, een vergoeding mag eisen ter compensatie van de voordelen die de consument uit het gebruik van het niet-conforme goederen tussen de aflevering ervan tot aan de vervanging ervan heeft gehaald. In

³⁰. Arrêt *Quelle*, précité, point 41.

³¹. Arrêt *Quelle*, précité, point 42.

³². Arrêt *Quelle*, précité, point 44.

voornoemde richtlijn wordt in artikel 3 § 3 bepaald dat een dergelijke vervanging "kosteloos" dient te gebeuren. Het Hof van Justitie oordeelt *in fine* dat de richtlijn een dergelijke vergoeding verbiedt.

Het Hof heeft immers, na staving van de ontvankelijkheid van de prejudiciële vraag, de argumenten waarmee Duitsland zijn wet had gerechtvaardigd, een voor een ontkracht. Zo is het Hof overgegaan tot afwijzing van (i) de inroeping tijdens de prelegislatieve fase van de verschillende ontwerp-teksten van de richtlijn 1999/44 alsook de verklaringen van de Raad van de Europese Unie op grond dat de definitieve tekst van de richtlijn deze verschillende discussies niet weerspiegelt en dat deze beoogt de consument van een hoog niveau van bescherming te verzekeren, (ii) de inroeping van de vijftiende overweging van de richtlijn waardoor volgens Duitsland een dergelijke vergoeding toegestaan is, op grond dat deze overweging enkel de ontbinding van de overeenkomst betreft en niet de vervanging van de goederen, en (iii) de inroeping van het risico op ongerechtvaardigde verrijking van de consument voortvloeiend uit de niet-vergoeding van de verkoper, op grond dat de verkoper, als hij de goederen vervangt, de consument niet verrijkt maar enkel zijn deel van de overeenkomst nakomt en dat de financiële belangen van de verkoper namelijk door de artikelen 3 § 3, lid 2 en 5 § 1 van de richtlijn beschermd worden.

Alexandre Defossez

Assistent aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid van de ULg (www.ieje.net)

MEDEDINGING/CONCURRENCE

ACTUALITEIT MEDEDINGING (1 JANUARI – 31 MAART 2008)

• **BELGIË – AUDITORAAT EN RAAD VOOR DE MEDEDINGING**

Beslissing nr. 2008-I/O-04 van 25 januari 2008 – Vlaamse Federatie van Verenigingen van Brood- en Banketbakers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkers

De Raad heeft aan VEBIC, de vereniging van de zes provinciale beroepsverenigingen van bakkers van het Vlaamse Gewest, een geldboete van 29.121 EUR opgelegd wegens schending van artikel 2 van de Belgische mededingingswet (WBEM). In de periode van 1 juli 2004 (datum van de liberalisering van de broodprijs) tot 8 juni 2007 (datum van stopzetting van de inbreuk door VEBIC) had de economische commissie van VEBIC een kostenschema en een broodprijs-index ontwikkeld: hierbij werden verschillende kostenrubrieken vastgesteld, werden de leden op regelmatige wijze geïnformeerd over de gemiddelde procentuele stijging van de kosten en werden de gemiddelde stijging van de verschil-